

■ Тэлеграма ў нумар

ПАДЗЯКА ПРАВААХОЎНІКАМ

Паважаныя калегі, дарагія ветэраны органаў унутраных спраў і ўнутраных войскаў МУС!

Прыміце сардэчныя і шчырыя віншаванні з Днём міліцыі!

Перадолеўшы векавую мяжу, айчынная міліцыя ўвайшла ў новае стагоддзе не толькі параднымі шэсцямі і яркімі канцэртамі, але і плённай працай на карысць нашай Радзімы і яе народа.

У 2017-м органы ўнутраных спраў спрацавалі паспяхова. Высокі ўзровень правапарадку ў краіне не толькі захаваны, а па многіх напрамках умацаваны, агульны градус напружанасці аператыўнай абстаноўкі паніжаны. Яе стан сведчыць аб дзейнасці мер, што прымаюцца, у грамадзян усё менш падстаў для звяроту да вартавых закону.

Але мы не можам дазволіць сабе страціць пільнасць. Супрацоўнікі міліцыі і войскаўцы ўнутраных войскаў МУС павінны працягваць ўпэўнена крочыць наперад, працаваць на апярэджанне, дэманстраваць здольнасць супрацьстаяць выклікам і пагрозам сучаснасці, як гэтаму нас навучылі ветэраны-настаўнікі.

У памяці народа ліхалецце Вялікай Айчыннай вайны, цяжкі пасляваенны час, Афганістан, чарнобыльская трагедыя. Міліцыя ўвесь час была са сваімі народам, у першых шэрагах. Прыклады адвагі і гераізму міліцыянераў нашчадкі ніколі не забудуць.

Дарагія ветэраны! У першую чаргу гэта ваша свята. Усё, чаго дасягнулі органы ўнутраных спраў Беларусі, яны дасягнулі дзякуючы вашай упартай працы, жаданню перадаць найлепшыя традыцыі маладым супрацоўнікам. Вы дзельціся з намі сакрэтамі майстэрства, успамінаючы ўчарашняе — думаемце пра заўтрашняе, а значыць, служба дні і ночы працягваецца.

Цяперашняе пакаленне вартавых правапарадку гатова забяспечыць спакойнае і мірнае жыццё ў краіне, не падвесці сваіх ветэранаў і свой народ. Дзя гэтага міліцыя заўсёды на варце.

І гэта асабліва важна ў святле аб’яўлення 2018-га Годам малой радзімы. Людзі павінны ганарыцца краінай і рабіць усё, каб Беларусь была моцнай і квітнеючай. Гэта значна для супрацоўнікаў праваахоўных органаў, якія знаходзяцца на перадавой барачыбы са злачыннасцю і аберагаюць спакой грамадзян.

Паважаныя калегі! Паспехаў вам у вашай нялёгкай службе, моцнага здароўя, шчасця, поспехаў ва ўсіх пачыненнях. А вашым родным і блізкім — яшчэ больш падстаў ганарыцца сваімі абаронцамі.

Міністр унутраных спраў Рэспублікі Беларусь генерал-лейтэнант міліцыі І. А. ШУНЕВІЧ.

СВЯТОЧНЫЯ ЎРАЧЫСТАСЦІ

Міністэрствам унутраных спраў запланаваны шэраг мерапрыемстваў

Учора міністр унутраных спраў Ігар Шуневіч сустрэўся з членамі сем’яў супрацоўнікаў, якія загінулі пры выкананні службовага і воінскага абавязку. Гасцям былі ўручаны памятныя падарункі і дадзена магчымасць наведваць усе асноўныя мерапрыемствы, прымеркаваныя да святочнай даты.

Суботні дзень пачнецца з ускладання кветак да мемарыяльнай дошкі памяці генерал-палкоўніка Сяргея Савіча Бельчанкі — першага пасляваеннага міністра ўнутраных спраў, які кіраваў штабам па ліквідацыі нацыяналістычнага бандытызму ў рэспубліцы.

З сакавіка таксама адбудзецца цырымонія ўскладання вянкаў да помніка супрацоўнікам міліцыі, якія загінулі пры выкананні службовага і воінскага абавязку — ён размешчаны ў г. Мінску па вуліцы Камуністычнай. У мерапрыемстве прыме ўдзел кіраўніцтва міліцэйскага ведамства, а таксама ветэраны і члены сем’яў загінулых супрацоўнікаў. У храме Нараджэння Найсвяцейшай Багародзіцы пройдзе жалобная літвя. Працягне праграму ўрачысты сход і святочны канцэрт з удзелам зорак беларускай эстрады.

У тэрытарыяльных органах унутраных спраў на працягу тыдня былі праведзены сустрэчы кіраўніцтва з членамі сем’яў загінулых супрацоўнікаў, акты-вістамі ветэранскага руху, найлепшымі маладымі супрацоўнікамі, у тым ліку курсантамі-студэнтамі спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Бела-русь па сацыяльнай падтрымцы адораных навучэнцаў і студэнтаў.

■ Змена

«Галоўнае — вырасці годнымі людзьмі»

Як прайшла цырымонія прыняцця ў прававеды

Акадэмія МУС Рэспублікі Беларусь супрацоўнічае з 48 установамі адукацыі па ўсёй краіне. Адна з іх — сярэдняя школа № 96 г. Мінска. Ужо восем гадоў тут набіраюць старшыя профільныя класы прававой накіраванасці. А ў гэтым годзе ў школе вырашылі правесці эксперымент і пачаць прафарыентацыйную працу ўжо з 5 класа. Напярэдадні Дня міліцыі адбылася ўрачыстая цырымонія прыняцця хлопцаў і дзяўчат у прававеды.

Як расказала дырэктар ДУА «Сярэдняя школа № 96 г. Мінска» Ганна КАРПУК, падобная ініцыятыва грунтуецца на тым, што профільныя класы вельмі добра сябе зарэкамендавалі. І галоўная задача не толькі падрыхтаваць выпускнікоў да паступлення ў профільныя ВНУ, але і выхоўваць дзяцей у межах маральных традыцый, з ранняга ўзросту прывіваць ім паняцці гонару і годнасці. Падобныя імкненні цалкам падтрымліваюць і бацькі школьнікаў.

Пакуль дадатковыя заняткі праходзяць у фармаце факультатыву, праграма якога падзелена на некалькі этапаў і разлічана на тры класы: з 5-га па 7-ы. Па словах кіраўніка заняткаў, намесніка дырэктара па выхавачай рабоце Надзеі ГАНЧАРОВАЙ, зараз вучні знаёмяцца з паняццем права, разбіраюць, у чым заключаюцца правы ў калектыве, якія асаблівасці мужчынскіх і жаночых правоў, падрабязна спыняюцца на паняцці дружбы як маральнай асновы ўзаемаадносін. Нярэдка ў правядзенні заняткаў дапамагаюць ужо добра знаёмыя з тэмай вучні старшых профільных класаў.

З часу зачынення ў 2010 годзе чатырохбачовага дагавора аб супрацоўніцтве паміж упраўленнем адукацыі Фрунзенскага раёна, сярэдняй школай № 96, Фрунзенскім РУУС і Акадэміяй МУС усе яго ўдзельнікі цесна ўзаемадзейнічаюць адзін з адным. Так, вучні школы заўсёды прымаюць удзел у міжрэгіянальнай алімпіядзе па праве «Феміда», якая праходзіць у Акадэміі МУС — яна лічыцца адной з галоўных падзей года. У самой школе праводзяць тыдні прававых ведаў, адзначаюць тэматычныя святы, арганізуююць сустрэчы з прадстаўнікамі розных падраздзяленняў міліцыі, ветэранамі.

І гэта работа прыносіць свае станоўчыя вынікі. Як адзначаў **начальнік інспекцыі па справах непалаўленчых Фрунзенскага РУУС г. Мінска падпалкоўнік міліцыі Сяргей КАРПОВІЧ**, правапараўшэнні сярод вучняў 96-й школы практычна адсутнічаюць. На думку падпалкоўніка міліцыі, ініцыятыву неабходна развіваць і падтрымліваць, бо самі падлеткі не толькі імкнучыся быць прыстойнымі грамадзянамі, але і падаюць добры прыклад сваім аднагодкам.

Падчас цырымоніі прыняцця ў прававеды школьнікі атрымалі свае першыя шэроўны. Прысутныя на свяце ветэраны міліцыі выказалі гатоўнасць падзяліцца неабходным вопытам і надарэа, што многія з вучняў у будучыні папоўняць шэрагі супрацоўнікаў праваахоўных органаў. І абсалютна ўсе, хто кажаў віншавальнае слова, сыходзіліся на думцы, што галоўнае, каб юныя прававеды выраслі годнымі людзьмі

4

■ Спартыўныя старты

ВОЛЯ ДА ПЕРАМОГІ

У сталіцы адбылася Спартакіяда навучэнцаў кадэцкіх вучылішчаў, спецыялізаваных ліцэяў, **УА «Мінскае сувораўскае ваеннае вучылішча» па службова-прыкладных і масавых відах спорту, прысвечаная Дню беларускай міліцыі. Сёлета мерапрыемства прайшло другі раз.**

У гэтым годзе ў спаборніцтве ўдзельнічалі 11 камандаў з усёй Беларусі. Тры дні юнакі змагаліся ў цыры, у спартзале, на футбольным полі і ў басейне. Хлопцы даказалі сваю добрую фізічную падрыхтоўку, выконваючы нарматывы кандыдатаў у майстры спорту.

— Мы неаднаразова рабілі ўсё, каб спорт стаў масавым у Міністэрстве ўнутраных спраў і ў кадэцкіх вучылішчах. Ён выцяняе усё на-носнае, непатрэбнае з жыцця і дае самае галоўнае — здароўе! — адзначаў **міністр**

■ А вы ведаеце, што...

ЗНАЁМЦЕСЯ: ШЭРЛАК ХОЛМС З БЕЛАРУСІ

ЧЫМ ПРЫВАБЛІВАЕ МУЗЕЙ МУС

Нягледзячы на тое, што мінскаму музею міліцыі крыху больш за 30 гадоў, яму давялося перажыць ужо тры рэканструкцыі. Будынку, у якім ён размяшчаецца, у 2014 годзе споўнілася 100 гадоў, і яго вырашылі паднавіць, заадно мадэрнізавалі і экспазіцыю. І, як аказалася, не пралічыліся. Музей адкрылі летася напярэдадні векавога юбілею ведамства. За першыя тры месяцы пасля гэтага яго наведала больш людзей, чым раней за год. Пра тое, якія нечаканыя факты можна даведацца і якія цікавыя экспанаты можна ўбачыць, пабываўшы тут, расказала дырэктар музея Міністэрства ўнутраных спраў Віялета САЛОДКАЯ.

Самы сумленны шляхціц і антымедаль

Ужо на ўваходзе гасцей сустракаюць першыя экспанаты — калекцыя сцягоў МУС, пачынаючы з 1950-х гадоў. Усе сцягі арыгінальныя, у выглядзе копіі прадстаўлены толькі сучасны, бо сам ён уяўляе стратэгічную каштоўнасць.

Сама экспазіцыя пачынаецца з часоў XVI стагоддзя. Вядома, казаць аб міліцыі ў цяперашнім разуменні гэтага слова ў той час нельга, але некалькі малавядомых фактаў, звязаных з працай папярэднікаў сучаснага МУС, вам абавязкова паведамыць. Дарэчы, людзі, якіх называлі «міліцыя», былі і ў тыя часы — такую назву насілі прыватныя войскі магнатаў, самым буйным з якіх была міліцыя князёў Радзівілаў. Функцыю сучасных ахоўнікаў правапарадку выконвалі возныя. Пераводзячы на сучасныя пасады, гэта быў участковы інспектар, эксперт-крыміналіст, следчы, судовы прыстаў, натарыус, канваір і кур’ер у адной асобе. Пры гэтым пасада была выбарнай: на зборы ўсёй шляхты вызначалі самага сумленнага. Прычым грашовую ўзнагароду ён атрымліваў толькі за раскрыццё канкрэтных злачынстваў — ад тых людзей, па справах якіх працаваў, а не за нясенне службы ў прынцыпе. Яго запісы — «рэляцыі», рэгістраваліся ў судовых кнігах. Гэтыя рэляцыі і сведчанні возна лічыліся важкімі судовымі доказамі, таму службовы падлог караўся смерцю.

На музейшаму машыне часу перамяшчаем-ся ў XIX стагоддзе, тэрыторыя Беларусі ўжо уваходзіла ў склад Расійскай імперыі, і яе законы распаўсюджваліся і на нашы землі. У Расійскай імперыі існавала цікавая пасада, якая называлася буданчін. Будка патрэбна была для таго, каб абараняцца ад дажджу ці ад снегу, таксама яна магла выкарыстоўвацца як ізалятар часовага ўтрымання, калі злачынца быў затрыманы ў позні час сутак. Са злачынцамі, якія трапіліся на дробных крадзяжах, буданчін абыходзіўся прасцей. Ён аднаўра іх у рукі гарадвога, які меў паўнамоцтвы тут жа намаляваць мелам круг на спіне злодзея, а ў крузе зрабіць крыж. Пасля гэтага «мечанай шэльме» ўручальі ў рукі мятку з бліжняй будкі і адпраўлялі месці брук каля месца здзяйснення злачынства.

На будцы ўсталёўвалі прататып радыёстанцыі — гучны звон, які мог затрымаць на дапамогу іншага буданчін. У той форме, якая прадстаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так званая залатая рота. У яе бралі толькі герояў вайны 1812 года. Самае цікавае, што датычылася буданчін, — гэта правілы іх паводзін. Яны сталі за трыста метраў адзін ад аднаго і маглі без проблем прыйсці на дапамогу, напрыклад, каб разняць бойку. Але знаходзіцца па-за межамі банасці будкі лічылася парушэннем службовай дысцыпліны. У музеі міліцыі на пару хвілін адчуць сябе ў ролі буданчніка можа любы ахвотны: гэта адно з самых папулярных месцаў, дзе навед-стаўлена ў музеі МУС, хадзілі толькі буданчнікі, чыя праца была звязаная з жыццядзейнасцю імператара — так з